

[Hedelund.]

faa for en hurtig Refusion til Statskassen. Det Ønske, man fra alle Sider har givet Udtryk for: at Amts- og Sognekommuner hurtigst muligt kunde faa en 80 pCt.s Dækning af de sammenlagte Vejudgifter, vil kunne ske Fyldest. Hvis man derimod bliver staaende ved den nuværende Ordning, vil dette Ønskes Opfyldelse ligge langt ud i Fremtiden, ja, Forholdet vil blive det, at den Procent, man nu kan regne med til Dækning af disse Vejudgifter, vil gaa betydeligt ned — en Beregning, der er foretaget derover, tyder paa, at det vil komme til at dreje sig om en Nedgang af ca. 16 pCt.

Endelig vil man imødekomme det ikke uberettigede Krav fra Motorfolkene — og her tænker jeg i Sædeleshed paa de mange erhvervsdrivende indenfor denne Kategori — om ogsaa en Gang at faa en Lettelse, idet der ved dette Forslags Gennemførelse kan øjnes Mulighed for en Nedsættelse af Vægtafgifterne. Jeg minder i denne Forbindelse om, at der ved dette Forslags første Behandling i Landstinget fra Regeringspartiernes Ordførere lød mange smukke Ord om Hensynet til de erhvervsdrivende indenfor Motorbranchen, Udtalelser, som jeg for øvrigt citerede under Kriseforhandlingerne her i dette høje Ting. Hvis der i disse Udtalelser skal ligge mere end Ord, tror jeg ogsaa, der vil være Anledning til, at vi her i dette Ting gaar ind i en Realitetsforhandling.

Jeg har trods alt den Opfattelse, at hvis denne 2 Øres Forhøjelse ikke var kommet med ind i Lovgivningen om Kriseforanstaltninger, vilde der have været en Mulighed for at komme til en Forstaaelse, idet den højtærede Minister dog paa et enkelt Punkt har indrømmet, at vor Kritik var berettiget, og har givet Tilsagn om at ville rette dette ved at fremsætte et særligt Forslag til Ændring af den gældende Lov; og naar vi nu fra vor Side har givet denne 2 Øres Indrømmelse, har dette formentlig kunnet medvirke til at bane Vejen.

Her melder sig ganske vist det meget betydningsfulde Spørgsmaal, om den højtærede Trafikministers Kollega, den højtærede Finansminister, har lagt sin klamme Haand paa 2-Øren og ogsaa ud i Fremtiden vil disponere over de Beløb, 2-Øren giver, til andre Formaal. Jeg beder den højtærede Minister give et tydeligt og klart Svar paa dette Spørgsmaal, da jeg er klar over, at det vil være i høj Grad bestemende for dette Lovforslags videre Skæbne. Det vil for alle Parter være af stor Interesse

at vide, hvor vi staar i denne Sag, og det kan dog neppe tænkes, at den højtærede Regering ikke har sin finansielle Fremtidsplan saaledes fastlagt, at den ved, hvad den vil gøre eller ikke gøre med et Beløb paa mellem 6 og 7 Mill. Kr.

Enten man er Tilhænger eller Modstander af Lovforslaget, som det foreligger her, vil man dog sikkert indrømme, at det er et meget omfattende og dybtgaaende Arbejde, der fra Landstingsudvalgets Side er gjort for at belyse hele denne Sag med tørre Tal, og det forekommer mig derfor, at det er urigtigt af den højtærede Minister at betegne Lovforslaget som et saa daarligt underbygget Forslag, at det vil ødelægge en fornuftig Vejledning. Det synes mig at være saa lige til, at man maa kunne enes om dette, at den Linie, man bør følge, er den, at man først og fremmest vedligeholder de nuværende Veje forsvarligt, dernæst gaar over til Udbygning og Udvidelse af bestaaende Veje og saa endelig tager fat paa Bygning af nye Veje.

Naar man er enig om, at Motorafgiften skal gaa til Veje, og at man skal tilstræbe en 80 pCt.s Dækning, kan jeg med min bedste Villie ikke indse, at det ud fra et Arbejdsløshedssynspunkt skulde være af særlig Interesse saa stærkt at hage sig fast i de ekstraordinære Vejarbejder. For Forholdet er jo det, at enten man anvender den ene eller den anden Fremgangsmaade, saa bliver dog langt de fleste Penge brugt til Arbejdsløsnings, og jeg vil endogsaa mene, at man ved at følge vor Linie vil faa en større Procentdel af Beløbet anvendt netop til Arbejdsløsnings, end man vil opnaa ved at bygge nye Veje, hvortil man dog skal anvende en Del Materiale fra Ulandet.

Jeg skal ikke foretage nogen Gennemgang af Lovforslagets enkelte Paragraffer, men henviser til den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning og den om denne Betænkning førte Forhandling; ikke mindst skal jeg henviser til de omfattende Bilag, der følger med Betænkningen. Jeg henstiller til de højtærede Regeringspartier her i det høje Ting ikke at afvise Forslaget paa samme Maade, som de afviste det i Landstinget. Jeg opfordrer til, at man gaar i Gang med en Realitetsforhandling og søger at opnaa den Enighed, som man dog i tidligere Tid har kunnet opnaa, naar Talen har været om Motorafgiftens Anvendelse. Med disse Udtalelser skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag.

N. P. Nielsen: Lovforslaget, der foreligger her, og som er kommet fra det andet